

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Forseo ep[iscop]o. Cap[itulum]. cxxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrētibus F. cccxxvi.

sed pro xp̄i nomine martyrio coronatus est: sub persecutione cōstantini anteq̄ fieret xp̄ianus. Et sepultus est cū fratribus suis iuxta corpus beati petri in vaticano sexto kalē octobris. Et cessauit episcopatus dies septem.

De sanctis Cosma et Damiano et sociis martyribus. Cap. cccxii.

Cosmas et Damiano

mianus: antimus: leōtius: et eusebius martyres in ciuitate egea passi sunt tēporib⁹ dñi cletiani et maximiani imperatorum sub preside lysia. Quoz duo primi fratres ex eadem clui-

tate que ē in arabia: matre religiosa noīe theodora geniti: arte medicinae docti: in virgine grātie christi: omnē infirmitatē non solū ab homi⁹ nisbus: sed etiā a iumentis curabāt: gratias oīa tribuētes. Naz et camelū arte diabolica debili⁹ carum sanū restituētes: illesum abire fecerūt: **D**onatona ait noīe palladia paralytica: cum omnia sua in medicis cōsumpſisse: ad sanctos dei accessit: et ab eis sanitatē integrā reportauit. Tunc illa damiani munuscūlū obtulit. Et cū recipere nollet: et illa cū sacramētis p̄ nomē dñi adiurasset: recipere acqueuit: vt ei⁹ deuotioni satisfaceret: et ne nomē dñi spernere videatur. Quod vt cosmas cōparuit: turbatus precepit: ne corpus eius cū fratris corpe ponere. Sequēti ḥo nocte dñs cosme apparuit: et frātrem de suscep̄to munere excusauit. **A**udiens autē preses lysias famā eoꝝ: et q̄ in xp̄i virtute infirmates sanabāt: eos ad se accersit fecit: et que essent eoꝝ nomina: que patria: que condīcio: que fortuna reçiuit. Illi ḥo responderunt ad singula: q̄ nomina eoꝝ erāt cosmas et damianus: patria ḥo arabia: cōditio xp̄iana: fortunaz autē christianos nescire dixerūt. Addētes se et alios tres fratres cōsobrinos habere: antimū: leontius: et eusebius. Quos preses missō cū eis officio sibi presentari iussit: et cepit agere vt sacrificarent: quod cū facere contēnerent p̄cepit eos in manib⁹ et pedib⁹ grauita torquerit. Et dum eius supplicia deriderēt: iussit eos castigants vincos in mare p̄cipitari. Sed statim angelus dñi affuit: et diruptis vinculis illos e pelago liberauit. Et cū hoc miraculū p̄ses magis artib⁹ ascriberet: et ipsi ei xp̄i virtutem predicarēt: illeḡ se eos i noīe dei adriani velle sequi dixisset: continuo duo demones affuerūt: et eis in facie ceciderūt. Sed orātibus p̄ eo sanctis: statim demones discesserūt. Tunc preses dicere cepit: q̄ dñ contra eū indignari fuissent: quia illos relinquare cogitasse. **D**andauitq; sanctos in carcere trudit: donec eos quō perdesse cogitaret. Sequēti die illos eductos iussit

in ignē copiosum lactari. Sed tñ eos in nullis lefit: quin potius flamma erumpēt multos de astantibus interemit. Jubens ergo in equuleo suspendit: sed angelo eos custodiente fatigatis admodū ministris incendēdo: ante p̄fidei desponunt illesi: tres igit fratres fecit in carcere recludi: et cosmā et damianū crucifigit: et a pplo lapidari. Sed lapides in iacentes redibant: et plurimos vulnerabāt. Eductis ergo tribus fratribus: et statib⁹ iuxta crucē cosmā et damianū precepit a q̄ttuo militib⁹ sagittari. Sagitte autē martyres nō ledebāt: sed cōuerse plures occidebāt. Lysias autē se cōfusum in oīib⁹ cernens: omnes quinq; fratres insimul gladio cediſſi iussit. Christiani autē memorēs verbū quod dīcebat sanctus cosmas: damianus cum eo sepelire dubitabāt. Et ecce subito camelus aduenit: et humana voce loquēs sanctos in vnum sepeliri mādauit: quod et factū est. Processu ḥo tēporis duorum fratrum cosme et damiani corpora romā sunt translata: et ecclesia eoz nomini edificata. Passi sunt autē sancti martyres. v. kal. octobris circa annū dominī. cccxxvii.

De sanctis Florentio et Hilario martyribus. Cap. cccxiiii.

Lorentius et hilarius

martyres passi sunt in gallijs caſtro ſeduno. Qui a paganiſ tenti dum christū cōfiterent: postq̄ linſgue eoz preſcise fuiffent: dum adhuc integrō ſermone loquentes fidei noſtre preconia p̄dīcarent: gladio feriri iussi ſunt: et ſic martyriū a domino corona perceperūt. v. kalen. octobris. **H**ec ait in martylogio:

De sanctis Adulpho et Iohanne martyribus. Cap. cccxi.

Dulphus et iohannes

nes apud cordubā hispanie ciuitatem passi ſunt. Qui p̄ cōfessio ne nominis christiani capite cefit: a christo domino coronari meruerunt. v. kal. octobris: vt ait ait in martylogio ex dararij hieronymi ſum pro.

De sancto Forso eoꝝ. Cap. cccvi.

Forso episcopus anno quin̄to constantis: qui et constantinus in hibernia claruit: vt dicit Vigilbertus. Hic nobilis genere: et nobilitate fidei: ab infantia ſancto litteris eruditus: duz inter parentes suos ſacri verbi ſeminaret eloquiuſ: quadā die ſubito egrotās quasi mortu⁹ ſtetiſ: et quatuor man⁹ ad ſe deſup extenſas cōſpectiōnē tenetēs

F. lliij

Liber

eam per brachia pennis subuolabat. Ipse autem quasi per caliginem duo angelica corpora cerneret. Videlicet tertium angelum armatum scutum se precedere: et canticum mellifluum audivit ignorans. Sed ab angelo superiori mandatis istis: ut ipsum ad corpus reducant. Ipse autem postquam ad se rediit et atrinantes festentes aspergit: horatque est eos: diuinisq; sacramentis perceptis de illo et altero superuerit. Media nocte ferme terribile letus exceptus recordatus locundissime visionis. In transitu quoque suo visum mirabilem vidit: quem beda describit. Videlicet bonos angelos se suscipientes: et demones clamantes: ac contra eos bella commonentes. Et cum eos precessissent: conuersi ignita facula in eum factabant: sed angelus quidam precedens ea secuto suscepiebat: et protinus extinguebat. Tunc demones angelis opposuit: et forseus sepius ociosos sermones dixerunt. Sed angelis responderunt quod nisi principalia crimina proferret: propter ista minima non perficeret. Et cum dudu super hoc dispuerant: tandem prelati angelorum cum demonibus demones in hoc coeriti sunt. Tunc demon alius opposuit: quod seruus qui scit voluntatem dominum sicut nec facit: plagi vapulandus est multis. Hic autem dona iniquorum recepit. Nam a quodam usurario vestem perceperat: quem non restituerat. Excusantibus autem eum angelis et discētibus: quod demones occulta dei iudicia non cognoscerebant: diabolus tam grauerit eum percussit ut postmodum vite restitutus semper percutiōnis vestigium retinuerit. Arripentes enim demones unū de his quos in ignibus torrebant: ipm in eum sacrauerunt: qui eius humerū maxillaq; incēdit. Lognouitque forseus hominem: quia ille erat cuius vestem accepérat. Et hanc percutiōne pīstōte re deo pro receptione illius vestis recepit. Deinde ceperunt demones cum angelis cōrēdere de proximi dilectione: quia videlicet proximum sicut seipsum non dilixerat. Et cum in hoc etiam demones vici suissent ad alias accusationes conuersi ceperunt proferre quod dignae penitentiā delinqūtibus non ammisiasset. In omni modo contradicione demonū valida exstitit pugna: donec iudice deo triumphantibus angelis deuictisq; aduersariis immensa claritas vir sanctorum circumfusus est. Et ad mandatū angelī mūndū respicētēs videlicet vallē tenebrosum: et quattuor ignes in aere aliis quibus spacijs a se distantes. Quos dixit ei angelus esse quattuor ignes mundū succēderēs: quod unus est ignis superbie: secundus inuidie: tertius auricie: et quartus luxurie. Qui postmodum in vnu redacti illi appropinquabant. Et cum flaminā accēdētē timeret: confortauit illū angelus dicens: quia quod non accēderat in eum non arderet. Deinde ab angelis sup rectū ecclie spūs eius adducit: ubi tā corpus eius mortuus adductus plangebat: ubi ab angelis cadaverū agnoscere: et ipm reasumere: ille non oīsino.

Octauis

Recusabat. Tandem coactus ad corpus leducit: et sic cūctis stupētibus forseus suscitatur. Quid visa omnia populo retulit: et deinceps aspergimam vitam duxit. Incendia quoque que in spiritu sumperat in scapulis corporis et gena apparebant. Inde egressus predicavit scortis: et que per visum habuerat enarrabat. Deinde ep̄s factus ab angelo monitus apud hibernitā predicavit. Ac inde populus inuidia electus per britanniam in satoniā deuenit: et a rege sigiberto suscep̄t monasteriū cōstruxit. Quod fratri suo forlano nomine gubernandū dedit: ipse autem vulcano alio fratre suo heremā pertinet: ibi pī annū pīmanit: inde compulsus a rege clodoueo cōfiliū gratia ad galliarū littora nauigauit. Et a rege suscep̄tus honorifice monasteriū in latīnacō op̄e do cōstruxit: in quo laudabiliter vitam finiuit iiii. kal. octobris. Eius corpus in villa q̄ dicitur parona sepultū est: ut dicit beda.

(De sc̄o Vincelao martyre. Cap. cxxvii;

Vincela^o dux bohemiorum tempore henrici impatoris maritū passus est. Qui post q̄ sacras litteras dedit: amore celestis patrie non ad superbie ventū accepit dominii dignitatē: sed ut multis prodesse posset: unde sua pauperibus et ecclesiis largissime impendebat. Cum autem vocatis principibus et baronibus cunctis ad curiam impatoris fratris sui germani: ipse postremus omnium aduenisse: et alij principes indignati locū ei ad sedendum dare nullare nū decreuerint: statim ut aulam intravit: crux aurea in fronte eius apparuit: alijq; duo splen didi viri vīti sunt hincide ipm comitates. Ei cesar mox assurgens ipm pī ceteris honorauit. A quo adhuc gentile ad cōfūsiū in dolo multatus est. Et id est cesar honorasse: ipsum tamē christianissimum oderat: unde cum vincelau post prādiū ex more ad ecclesiā pīgeret: ei imperator cum turba gentilium insecurus est: ipmq; ante ecclie forē pīcubētē occidi fecit: et martyris dīo cōscravuit. Eius sanguis in pavimento effusus in testimoniū fratricidij pī multa annoz currucula: nec abrādi potuit nec abstergi. Post ali quod tēpus dū fideles corpus ipsius trāsferre vellē: invenerūt eius vulnera plene sanata: excepta auricula: quā ei fuerat totāliter abscissa: quā tamē loco suo applicata cōtinuo pīsolidata est. Cum autem ad fluvium maximū et inūdantem deuenissent: et ipm transire dubitarēt: innocato sc̄o martyre: currū cū supposito corpe et alia parte fluminis repētē trāsfectū viderūt: oēsq; statim fine pīculo trāsferūt. Dū autem ad ciuitatē pragā corpus detulissent: carcer subterraneus cōfūsum